

Mit mondjunk, ha megjegyzéseket

Szerző: Solymosi Judit (2020-07-29)

1 / 10 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/mit-mondjunk-ha-megjegyzeseket-tesznek-a-tul-nagy-csaladunkra/> internetes címről származik. A cikket 2020-11-24 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

tesznek a „túl nagy” családunkra?

“Tudja maga, hogy mitől lesznek?” - Elégedett vigyorgással néz ránk és öt gyermekünkre a boltban az okos idegen. Mit válaszolhatunk neki? Lehet, hogy elég, ha mosolygunk és arrébb lépünk.

Sok édesanyával fordult már elő, hogy növekvő babapocakját látva az emberek – finoman fogalmazva – mindenféle kérdéseket tettek fel neki. Betervezték ezt a babát? Hány babát akar még? Mekkora az ő véleménye szerint az ideális család?

Ha az édesanyának már több gyermeke van, könnyen sértő élt érezhet ki ezekből a kérdésekből, mintha a családjának a nagysága már egészen abnormális lenne. Egy hatgyermekes anyukának egyszer egy idegen azt mondta: „Hat kölyök? Ha nekem hat gyerekem lenne, azt hiszem, felakasztanám magam!”

Vannak nők, akiknek ilyen esetekre állandóan van a tarsolyukban megfelelő

Szerző: Solymosi Judit (2020-07-29)

2 / 10 oldal | © Katolikus.ma

válasz. Jó is felkészülni, hogy ne jöjjünk hirtelen zavarba. Nem mindenki tud gyorsan valami találót, csípőset vagy szellemeset válaszolni. Az Aleteia és a ChurchPop keresztény portálok ilyen válaszokat gyűjtöttek össze. A legtöbbjükön mosolyogni fogunk, de a cél persze nem a megnevettetés, hanem az, hogy levonjuk a tanulságot egyes emberek vagy csoportok hozzáállásáról, másrészt tudjunk azonnal reagálni, ha akarunk.

Vannak természetesen olyan édesanyák is, akik nem szeretik az ilyen csattanós válaszokat. Nem az ő stílusuk, nekik nyugodtabb a vérmérsékletük, nem akarnak visszavágni, nem szeretik a kényelmetlen beszélgetéseket. Cikkünk végén, az alábbi, megmosolyogtató kis visszavágás-válogatás után nekik is adunk néhány tanácsot.

a) “Talán nem tudja, hogy ez mitől van?”

- “Dehogynem tudom! Miért, maga nem tudja?”

Szerző: Solymosi Judit (2020-07-29)

3 / 10 oldal | © Katolikus.ma

- "De, tudom. Magának soha nem mondta el senki?"
- "Nem, sajnos nem. Elmagyarázná?"
- "De, tudom. De ha maga nem tudja, kérdezze meg az anyukáját."
- "Dehogynem. És büszkék vagyunk, hogy ilyen ügyesek vagyunk."

b) "Tudja, vannak ám módozatok a megelőzésre..."

- "Örülök, hogy hallott róluk."
- "Hé, csak nem eladni akar nekem valamit? Nem kérek, köszönöm."

Szerző: Solymosi Judit (2020-07-29)

4 / 10 oldal | © Katolikus.ma

- "Ön szerint melyiket kellene alkalmaznom?"

- "Arra is vannak ám módozatok, hogy hogyan törődjön a saját dolgával."

c) "Ez mind a maga gyereke?"

- "Miért? Szeretné elkérni az egyiket?"

- "Igen, és ők fogják fizetni egy szép napon a maga nyugdíját és betegségi ellátását!"

- "Nem, nem azok, és fogalmam sincs, miért jön mögöttem ez a csomó gyerek..." !

- "Ezek itt? Nahát, azt hittem, a maga gyerekei!"

Szerző: Solymosi Judit (2020-07-29)

5 / 10 oldal | © Katolikus.ma

- "Hát persze, hogy az enyéme. Azt hitte, szórakozásból jövök vásárolni öt kisgyerekekkel?"

- "Igen, de még van otthon egy csomó másik..."

- "Húha. Igaza van! Jó, hogy szólt. Öt másik még itt szaladgál valahol az áruházban. Segítene megkeresni őket?"

d) "Miért van ilyen sok gyereke?"

- "Mert a férjemmel nagyon szeretjük egymást!"

- "Mert nem volt pénzünk, hogy vegyünk egy tévét."

- "Sokra rúgnak ám az adókedvezmények!"

Szerző: Solymosi Judit (2020-07-29)

6 / 10 oldal | © Katolikus.ma

e) “Befejezték már a családtervezést?”

- “A férjem és én kiemelkedően intelligensek vagyunk. Amennyire lehet, át akarjuk adni a kiváló génjeinket.
- “A sok gyerek nem való ám mindenkinek. Van, akinek olyan génjei vannak, amelyeket nem kell tovább szaporítani.”
- “Addig folytatjuk, amíg el nem tudjuk indítani a saját Való Világunkat.”
- “Majd abbahagyjuk, ha egyszer egy csúnya születik.”

f) “Hogyan engedhetik meg maguknak ezt a sok gyereket?”

Szerző: Solymosi Judit (2020-07-29)

7 / 10 oldal | © Katolikus.ma

- "Készpénzt és csekket is elfogadok. Kéri a postacímemet is?"
- "Szociális ellátásból. Köszönöm, hogy befizeti az adóját!"
- "Elkérhetem a címét? Megküldöm magának a családi költségvetés másolatát."
- "Nem engedhetjük meg. Mindent hitelre veszünk, a férjem most vesztette el az állását, csődeljárás alatt állunk. Köszönöm, hogy megkérdezte."
- "Minden gyerekünk itt gürizik a boltban az éjszakai műszakban."

g) "Hogyan győzi otthon a sok munkát?"

- "Az az igazság, hogy otthon mindent a gyerekek csinálnak, én meg csak ülök, szappanoperákat nézek, és közben csokit eszegetek."

Szerző: Solymosi Judit (2020-07-29)

8 / 10 oldal | © Katolikus.ma

- "Most, hogy mondja, tényleg jól jönne egy kis segítség otthon. Köszönöm, hogy ajánlkozik!"

És mit mondjanak azok az édesanyák, akik inkább mellőznék a fenti válaszokat? Vajon jobb, ha az epés megjegyzés hallatán csak sután nevetnek egyet, vagy úgy tesznek, mintha nem hallották volna? Nem, valószínűleg az a jobb, ha - már csak a jelenlévő gyerekek miatt is - világossá teszik, hogy számukra fontos a nagy család. És a pocaklakóval szemben is igazságos, ha nem teszünk úgy, mintha ő nemkívánatos teher lenne.

Ilyenkor a legegyszerűbb, ha annyit mondanak: „Hát nem éppen egyszerű, de én szeretem így.” Vagy: „Remek gyerekek. Imádom őket!”, netán még egyszerűbben: „Hálás vagyok ezekért a gyerekekért”. Az időhiányt emlegető megjegyzésre elmondható, mennyire jó, hogy a gyerekek egymással tudnak játszani, és mennyi mindent egymástól tanulnak meg. A magas költségeknél megemlíthető, hogy négy gyerek azért nem kerül négyszer annyiba, mint egy. A sok munkánál pedig

Szerző: Solymosi Judit (2020-07-29)

9 / 10 oldal | © Katolikus.ma

hangsúlyozni lehet, hogy nevelési szempontból milyen jó, ha a gyermekekre is rábízunk korához illő feladatokat. Meg hát 4 vagy 6 emberre főzni meg a levest, az körülbelül ugyanakkora fáradság.

A legjobb válasz mindenképpen a gyerekekért érzett hálát emeli ki. Ez nem oktatja ki a másik embert, nem védekezik, de nem is agresszív. Hanem azt hangsúlyozza, ami még a legszabálytalanabb és legszeleburdibb családra nézve is igaz: a gyerekek nem „járnak” nekünk, hanem Isten legnagyobb ajándékát jelentik a számunkra.

A megjegyzést tevő emberek rendszerint nem durvák akarnak lenni, csak éppen nem szoktak ajándékként tekinteni a gyermekekre. A gyermek az ő számukra sokkal inkább teher, fáradság, kiadás, életszervezési probléma. Nem az édesanya dolga, hogy „helyrerakja” őket, de megragadhatja az alkalmat, hogy láttassa velük az új életért érzett hálát.

Szerző: Solymosi Judit (2020-07-29)

10 / 10 oldal | © Katolikus.ma